

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1. V. Z.**, bytom P. X., **2. J. Z.**, bytom P. X., oboch zastúpených. JUDr. S. K., advokátkou, so sídlom T., P., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Malacky**, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacky, za účasti: **Slovenský pozemkový fond**, so sídlom Búdková 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. j. 152/04 ObPÚ/283-11/05/Ho zo dňa 28. októbra 2005, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/235/2005 – 32 zo dňa 5. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/235/2005 – 32 zo dňa 5. novembra 2007 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č. k. 3Sp/235/2005 – 32 zo dňa 5.11.2007 Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie odporcu č. j. 152/04 ObPÚ/283-11/05/Ho zo dňa 28.10.2005, ktorým bolo rozhodnuté, že navrhovateľom sa nenavracia vlastníctvo k pozemkom a nepriznáva právo na náhradu za pozemky v kat. úz. P., PKV X., parc. č. X. /časť/, lúka o výmere 298 m², PKV X., parc. č. X. /časť/, roľa o výmere 599,45 m².

V odôvodnení predmetného rozsudku krajský súd uviedol, že z preskúmania spisového materiálu mal zistené, že pozemky parc. č. KN reg. C X/4 a X/3 nadobudli navrhovatelia do vlastníctva na základe dohody č. RII 190/72 zo dňa 25.7.1972 o zriadení práva osobného užívania pozemku. Navrhovatelia správny orgán nepreukázali vlastníctvo k pôvodným nehnuteľnostiam pk. vl. parc. č. X. a X. pred prechodom na štát, ani doklady

preukazujúce, že nehnuteľnosti v dobe od 25.2.1948 do 1.1.1990 prešli do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby podľa § 3 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „O. s. p.“) tak, že neúspešným navrhovateľom ich náhradu nepriznal a ostatní účastníci náklady konania neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia z dôvodu, že krajský súd nedostatočne preskúmal nimi predložené dôkazy. Uviedli, že pozemok parc. č. X., X. o výmere 1275 m² si čestne kúpili od K. Ch. v r. 1967 za 5500 Kčs, pričom majú aj kúpnopredajnú zmluvu. Hranice pozemku boli od pozemku p. S. E. /stena/ po stenu R. H., pričom pozemok bol ich až do r. 1979, kedy im ho bez jednania zobral MNV Plavecký Štvrtok. K žiadnej dohode nedošlo, navrhovatelia dostávali pokuty dokiaľ nevyčistili pozemok, ktorý užívali 12 rokov. Celé jednanie zo strany správneho orgánu, ako aj iných štátnych orgánov považovali za podvodné a diskriminačné. Neboli akceptované doklady navrhovateľov /kúpnopredajná zmluva z r. 1967/ a list vlastníctva p. K. Ch. st. na pozemok „lúka“, 1275 m² v celosti.

Odporca ani ďalší účastník konania sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/, O. s. p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Rozhodol uznesením (§ 223 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 a § 214 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.).

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za

preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.1.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti). Súd je povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu O. s. p. dáva. Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal, nevysporiadal so skutočnosťami a námietkami tvrdenými navrhovateľmi a nimi predloženými

písomnosťami, a preto odvolací súd jeho záver, že preskúmané rozhodnutie odporkyne je v súlade so zákonom, považoval za predčasný.

Pokiaľ v prejednávanej veci navrhovatelia v podanom opravnom prostriedku poukazovali na jednotlivé písomnosti, z ktorých malo vyplývať ich vlastnícke právo k dotknutým pozemkom a krajský súd na uvedené nereagoval, ani nezdôvodnil, na základe akých skutočností ich nepokladal za relevantné, odvolací súd napadnutý rozsudok považoval za arbitrárny a na základe uvedeného dospel k záveru, že je potrebné ho pre toto závažné procesné pochybenie zrušiť postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu v ďalšom konaní vec prejednať v naznačenom smere, dôsledne sa vysporiadať so všetkými relevantnými námietkami navrhovateľov a znova vo veci rozhodnúť s uvedením náležitých dôvodov.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. marca 2012

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská